

دوسال آخر؛ مساله این است

جیمز مان مترجم:زهرا حسینی
در هجدهم سپتامبر ۱۹۸۶، دوسال قبل از اتمام ریاست جمهوری رونالد ریگان، مقاله‌نویس معروف «جورج ف. وایل» یکی از اولین و قوی‌ترین پشتیبانان ریگان از افول عملکرد ریگان خبر داد. «هرگاه سیستمی کاسلا و با سرعت فرومی‌یاشد یک حدس منطقی این است که آن سیستم درست مثل یک بالن، چیزی جز هوا در خود ندارد.» این را وی در تحلیل‌ش نوشت. او دنباله ماجری‌اش را گرفت که مدت‌ها به دست فراموشی سپرده شده بود.

ریگان نقش پیچیده‌ای را در حفظ خبرنگاران اخراجی ایالات متحده در شوروی و بازگشت‌شان به خانه داشت. اما ستون نگاشته شده او سبب شد بسیاری از محافظه‌کاران در سال‌های پایانی وی در کاخ سفید به او حمله کنند و بسیاری از مقالات اذعان کردند که دوره سیستم مدیریتی ریگان انقضا یافته است. رئیس‌جمهوری اوپاما، پاییز امسال در جایگاه مشابه از زمان ریاست‌جمهوری اش با شرایطی مشابه روبرو است. دریمان ناراضی‌شدید، بسیاری از روزنامه‌نگاران برنامه‌مدیریتی اوپاما را نیرویی دانستند که همه انرژی خود را صرف کرده و آن را به پایان رسانده است. (اد.راجز در واشنگتن‌پست نوشت: «او دچار بازنشستگی زودرس شده است.») بسیاری از این نظرات درباره اوپاما در میان همگان احساس می‌شود و دلایل بسیاری برای توجیه دلیل‌شان دارند. با این وجود، صاحب‌نظران از دورنمای تاریخی درستی برخوردار نیستند. در واقع به‌اتمام‌رسیدن برنامه‌ها وریاست‌جمهوری برای هر رئیس‌جمهوری در دوره دوم قدرت‌شان دقیقاً در دوسال پایانی رخ می‌دهد. بیل کلینتون و جورج بوش و پیش از آنها رونالد ریگان در دوره دوساله پایانی‌شان حتی از طرف مهم‌ترین پشتیبانان‌شان به بی‌کفایتی متهم شدند. اگرچه تاریخ‌نشانگر حقیقتی است که منتقدان به آن بی‌توجه هستند. تقریباً تعدادی از دستاوردهای مهم ریاست‌جمهوری ریگان، کلینتون و بوش در دوساله آخر دوره‌شان به دست آمد. عموم جامعه ممکن است توجه کمتری به سال‌های پایانی داشته باشند و قدرت رئیس‌جمهوری روه افول باشد، اما همچنان طبق قانون اساسی کشور بیشترین اختیارات را داراست. مهم‌ترین دیدملماسی ریگان با میخائیل گورباچف که به پایان جنگ سرد کمک شایانی کرد در دوسال پایانی ریاست‌جمهوری‌اش انجام شد.

در دوسال پایانی کلینتون راه برای ورود چین به سازمان تجارت جهانی هموار شد، پای‌های اقتصاد بین‌المللی کنونی به وجود آمد، حمله نظامی در کوزوو بدون دریافت تاییده سازمان شورای امنیت سازمان ملل رخ داد و پیش‌زمینه‌ای برای اعمال نظامی مشابه آمریکا در زمان‌های دیگر شد. دوساله پایانی دوره جورج دلیبو بوش شاهد حضور نیروهای نظامی ایالات متحده در عراق و برهم زدن معادلات جنگی جدید و بزرگ‌ترین مالی تاریخ بشر به وقوع پیوست و البته امضای موافقتنامه خروج نیروهای آمریکایی از عراق در سال ۲۰۱۱. دوره ریاست‌جمهوری اوپاما نیز راه زیادی در پیش دارد. جنگ جدید با گروه داعش، توافق هسته‌ای با ایران، موافقتنامه‌های تجاری جدید، سیاست مهاجرتی جدید، و در زمینه‌هایی که حتی نمی‌توانیم تصور کنیم، با این اوصاف چطور می‌توانیم بگوییم که پایان دولت زودتر از موعدها فرارسیده؟ اگر چیزی به اسم روانشناسی ملی اصلا وجود خارجی داشته باشد پس این موضوع را هم باید یک نوع تفکر جمعی خواند. ما ادعا می‌کنیم که رئیس‌جمهوری خسته است یا به نظر خسته می‌آید، اما در واقع منظورمان این است که ما از او خسته شده‌ایم. (در واقع روسای جمهوری که به دور دوم می‌رسند از آنچه ممکن است موی سفید و صورت چروک‌شان نشان دهد کمتر خسته باشند و حتی خیلی بیشتر از اوایل دوره خدمت‌شان گلف بازی کنند.) رئیس‌جمهوری تا سال ششم دوره‌اش خیلی بیشتر از حد در معرض دید عموم قرار داشته و زیاد حرف او را شنیده و شوپیرش را دیده‌ایم. طی سال‌های اولیه دولت یک رئیس‌جمهوری طبیعتاً از امید طرفدارانش بهره می‌برد و طبیعتاً آنها گروه‌نا امیدایی‌ای در به دست آوردن دوباره کاخ سفید را منکوب می‌کنند. اما در دوره دوم حتی اساسی‌ترین پشتیبانانش هم این حق را در خود می‌بینند که ایرادات رئیس‌جمهوری را بشمارند. و این مساله سبب می‌شود رئیس‌جمهوری به حرف باقی آدم‌ها وقعی ننهد و به فکر نتایج پروژه‌های در حال انجام باشد. آنها همچنان به پشتیبانی ملت نیاز دارند، اما فقط برای اینکه از آن استفاده ابزاری کنند؛ برای مثال برای باری رساندن به آنها جهت به دست آوردن مشروعیت از طرف کنگره. یک رئیس‌جمهوری مشتاق است افکار عمومی را به مبارزه بطلبد، همان‌طور که ریگان در مذاکراتش با گورباچف این کار را انجام می‌داد. در بیشتر اوقات مفسران به انحطاط مشاهده‌شده دولت اوپاما عکس‌العمل نشان دادند و خواستار تغییر در سیستم شدند. «الزس اچ سامرز» که در دولت کلینتون وزیر خزانه‌داری بود و در دولت اوپاما مشاور اقتصادی است اخیراً ایده ریاست‌جمهوری دوره شش ساله را مطرح کرد. اما حتی او اعلام کرد اگر دوره چهار ساله باشد رئیس‌جمهوری از همان لحظه‌ای که در دفترش مستقر می‌شود در فکر رفتن است. روش دیگری برای بهبود دلپره‌های دوره دوم ریاست‌جمهوری این است که محدودیت دوره‌های را منسوخ کنند. اما این راه‌حل نیز جوابگو نخواهد بود، چراکه دلایل متقن و موجهی برای تصویب اصلاحیه بیست و دوم قانون اساسی در سال ۱۹۴۷ وجود داشت. خطر گشوده‌شدن راهی برای ریاست‌جمهوری ابدی یک فید امروز بیشتر از دوره فرانکلین روزولت است و به رئیس‌جمهوری قدرت اجرایی، نظارت و جنگ‌طلبی خواهد داد. اما چیزی که امروز پارلمان باقی مانده تنها فرصتی است که در اختیار ماست. روسای جمهوری که به دوره دوم می‌رسند تا سال ششم دوره‌شان درست مثل نیرویی صرف‌شده هستند که دیگر به کار نمی‌آیند. اما با این حال و با وجود کاهش توجه ما، رئیس‌جمهوری‌ها در دو سال پایانی دوره‌شان همچنان در صفحات خیلی مهم و شاید اساسی تاریخ نقش بازی می‌کنند.

منبع: نیویورک تایمز

چهره‌ها و گفته‌ها

صائب عربیات، مذاکره‌کننده ارشد و رئیس کمیته اجرایی جنبش آزادبیش فلسطین: رژیم صهیونیستی خودبا صریح است از گروه‌های افراطی صهیونیستی و نیز اصرارش بر نام اسرائیل به‌عنوان یک دولت به‌دنبال تبدیل درگیری سیاسی به‌درگیری دینی است. همین گروه‌های افراطی یهودی به اقدامات تروریستی علیه ملت فلسطینی دست می‌زنند و آنها همان کسانی هستند که نوجوان فلسطینی «محمد ابوخنیسه» را زنده سوزاندند و علاوه بر این به آتش‌زدن مساجد، کلیساها و درختان می‌پردازند، به‌ملک‌ملت‌مان‌جاوز می‌کنند و افرادی گناه را می‌کشند. نتانیاهودر حالی از داعش سخن می‌گوید که فراموش کرده‌خود دولتی یهودی راهبریی می‌کند. وی ادامه داد: نتانیاهو با گفتن این سخن که تل ابویهج گاه‌از مرزهای ۱۹۶۷ عقب‌نمی‌نشیند، تمام‌راه‌ها بر طرح دو دولت» اراست.

ولیدمعلم، وزیر خارجهسوریه: اگر آمریکا و همیمانان این‌کشور به‌همین منوال ادامه دهند راهکار سیاسی را از بین خواهند برد، زیرا برابر دیگر داعش دیگری را خواهند ساخت. می‌توان راهکار سیاسی را با مخالفان ملی بنا نهاد که به اولویت مبارزه با تروریسم و لزوم مشارکت در ساختن آینده سوریه باور دارند، نه با کسانی که از بیرون دستور می‌گیرند و در هتل‌های پنج‌ستاره اقامت دارند. هر کس به درخواست ملتی احترام نگذارد که از طریق انتخابات ریاست‌جمهوری آن را ربالز کرده‌است، به راهکار سیاسی نیز تمایلی ندارد.

ترجمه

فرسیحکان

چهارشنبه ۹ مهر ۱۳۹۳ | شماره۱۴۹

توفان دموکراسی خواهی در شرق آسیا

چتر به‌دستان هنگ کنگی می‌توانند در مقابل دولت چین بایستند؟

حامدآئینوند

با سرپیچی ده‌ها هزار نفر از دستور دولت مبنی‌بر ترک محل تحصن و بازگشتن به منازل‌شان، اعتراضات در هنگ‌کنگ ادامه یافته است. تظاهرات پس از آن شدت گرفت که پلیس تلاش کرد با استفاده از باتوم و گاز اشک‌آور معترضان را پراکنده کند. پس از مدتی پلیس ضدشورش از این کار صرف‌نظر کرد. معترضان به این دلیل از دولت چین خشمگین هستند که گزینه‌های آنان را برای انتخابات سال ۲۰۱۷ محدود کرده است. چین به دیگر کشورها هشدار داده از این «تظاهرات غیرقانونی» حمایت نکند.

تظاهرات‌کنندگان که شامل

دانشجویان و اعضای گروه «اشغال مرکز» هستند، از پکن می‌خواهند تا از برنامه‌هایش در راستای نظرات بر کاندیداهای انتخابات سال ۲۰۱۷ ریاست‌دولت محلی هنگ‌کنگ منصرف شود. تاکنون رئیس دولت محلی براساس فرآیندی زیرنظر پکن انتخاب شده است.

واکنش غرب

روز دوشنبه دولت بریتانیا خواست تا حق اعتراض و مصونیت تظاهرات‌کنندگان برای ااعلام خواسته‌هایشان در چارچوب قانون به رسمیت شناخته شود. این تقاضا توسط ایالات متحده نیز چین تکرار شد. جاش آرنست، سخنگوی کاخ سفید از مقامات هنگ‌کنگ خواست تا از خود انعطاف بیشتری نشان دهند. ارنست به خبرنگاران گفت: «ایالات متحده از حق رای مردم هنگ‌کنگ براساس قانون اساسی‌شان حمایت می‌کند و آرمان‌های آنان را محترم می‌شمرد.»

بازداشت معترضان

یکشنبه‌شب، ده‌ها نفر از معترضان، درحالی که پلیس به سمت آنان گاز

اشک‌آور شلیک می‌کرد، بازداشت شدند. چونگ تاک کتوئگ، دستیار کمیسر پلیس در امور عملیاتی، اصرار داشت که پلیس حداقل نیروی لازم را به کار برده است. او گفت: «از زمان آغاز درگیری‌ها ۴۱ نفر از مردم و ۱۲ افسر پلیس مجروح شده‌اند. دولت محلی هنگ‌کنگ از معترضان خواست تا آرامش خود را حفظ کنند و به‌طور سالم‌التأمیزی خیابان‌ها را ترک کنند، اما آنها تا صبح در اطراف ساختمان‌های دولتی باقی ماندند. هزاران تظاهرات‌کننده یک راه اصلی در آن سوی خلیج در مونت کک را بستند. مقامات هنگ‌کنگ خواست تا از خود خريد بزرگ را در منطقه خلیج کاروی، در شرق هنگ‌کنگ مرکزی بند آورند.»

اشغال مرکزی

گروه موسوم به «اشغال مرکزی» هم روز یکشنبه کمپین نافرمانی مدنی را که قرار بود چهارشنبه شروع شود جلو انداخت تا به دانشجویان معترض بپیوندد.

پلیس گفت که ۷۸ نفر را روز یکشنبه

به اتهام «ورود بی‌اجازه به محوطه‌های دولتی، تجمع غیرقانونی، بر هم زدن نظم در اماکن عمومی، تعرض به افسران دولتی و سد راه مأموران پلیس هنگام اجرای وظیفه» بازداشت کرده است. ۴۱ نفر از مردم و ۱۲ افسر پلیس مجروح شده‌اند. دولت محلی هنگ‌کنگ از معترضان خواست تا آرامش خود را حفظ کنند و به‌طور سالم‌التأمیزی خیابان‌ها را ترک کنند، اما آنها تا صبح در اطراف ساختمان‌های دولتی باقی ماندند. هزاران تظاهرات‌کننده یک راه اصلی در آن سوی خلیج در مونت کک را بستند. در همین حال عده زیاد دیگری یک مرکز خرید بزرگ را در منطقه خلیج کاروی، در شرق هنگ‌کنگ مرکزی بند آوردند.»

ابراز اطمینان چین از توانایی دولت هنگ‌کنگ

چین که پایگاهی از سربازان ارتش آزادی بخش خلق چین در هنگ‌کنگ دارد می‌گوید مطمئن است که مدیران شهر می‌توانند از عهده اعتراضات برآیند. به گزارش خبرگزاری رسمی شینهوا یک سخنگوی دولت چین در امور هنگ‌کنگ و ماکائو گفت که پکن «کاملاً با همه فعالیت‌های غیرقانونی که می‌تواند حاکمیت قانون را تضعیف کند و آرامش اجتماعی را برهم زند مخالف است و قویا از دولت هنگ‌کنگ پشتیبانی می‌کند.» با این حال تحلیلگران می‌گویند که رهبران حزب کمونیست در پکن نگران

افغانستان

جهان

توفان دموکراسی خواهی در شرق آسیا

گسترش اعتراضات به سایر شهرها در خاک چین هستند.

خواستۀ معترضان: استعفا سی وای لنونگ

این جنبش از سی‌وای لنونگ، رئیس کنونی دولت محلی، می‌خواهد تا از قدرت کناره‌گیری کند. به اعتقاد معترضان «تنها راه ممکن برای آغاز دوباره فرآیند اصلاحات سیاسی و به وجود آمدن فضای برای خاتمه اعتراضات همین است.» اما رئیس دولت محلی معتقد است اعتراضات یک «اشغال غیرقانونی» است.

پکن در تنگنا

رسانه‌های چین «نیروهای مخالف تندرو» را به تحریک مردم و تشدید بحران متهم می‌کنند.

تحلیلگران می‌گویند رهبران حزب کمونیست در پکن نگران این هستند که جریان اعتراضی به شهرهای دیگر در سرزمین اصلی چین کشیده شود. بریتانیا در سال ۱۹۹۷، هنگ‌کنگ را با فرمول «یک کشور، دو نظام» به چین برگرداند.

این امر آزادی، شامل آزادی بیان و حق اعتراض را که در سرزمین اصلی چین قابل مشاهده نیست، تضمین می‌کند.

هنگ‌کنگ از این سال به بعد به چین تعلق دارد و براساس اصل «یک کشور، دو سیستم» اداره می‌شود.

معترضان می‌خواهند با حرکت‌های اعتراضی خود، رهبران پکن را برای برگزاری انتخابات آزاد در هنگ‌کنگ زیر فشار بگذارند. بنی‌تای، رهبر گروه «اشغال مرکز» (Occupy Central) اعلام کرد که کارزار نافرمانی در این منطقه اداری ویژه چینی آغاز می‌شود. این جنبش از مدت‌ها پیش تهدید کرده بود که چنین کارزاری را به راه خواهد انداخت. حالا و صدا معترض با چترهایی در دست در خیابان اعتراض می‌کنند.

رهبران حزب کمونیست در

پکن نگران این هستند که

جریان اعتراضی به

شهرهای دیگر در سرزمین اصلی چین کشیده شود

مشترکی حرف می‌زنند. پس از انتقال رسمی قدرت در روز دوشنبه در ارگ ریاست‌جمهوری افغانستان، امنیت بین دولتین افغانستان و آمریکا آغاز شد. مراسم امضای این توافقنامه درروز باحضور احمدزی رئیس‌جمهور و عبدالله‌الله رئیس‌اجرائی کابینه و سفیر آمریکا در کابل برگزار شد. «حنیف اتمر»، مشاور امنیت ملی جدید افغانستان به نیابت از دولت کابل و اجیمز کانینگهام، سفیر آمریکا در کابل از جانب ایالات متحده آمریکا این توافقنامه را امضا کردند. امضای این توافقنامه امنیتی بر حرف و حدیث یکی از مباحث برنماقشه در روابط خارجی افغانستان طی یک سال اخیر بوده است. با این توافقنامه امنیتی زمینه‌حضور آمریکا در افغانستان پس از سال ۲۰۱۴ جنبه قانونی پیدایمی‌کند. حامد کرزی رئیس‌جمهوری سابق افغانستان که حالا پس از ۱۳ سال ریاست افغانستان از روز دوشنبه به‌خانه‌اش در کابل بازگشته است، از امضای این توافقنامه امنیتی سر باز زده و آن را موکل به تشکیل دولت جدید کرده بود. کرزی گفته بود در صورتی که پیمان امنیتی با آمریکا منجر به صلح در افغانستان شود و در صورتی که آمریکا جنگ علیه طالبان را در افغانستان ادامه دهد، پیمان امنیتی با آمریکا را امضا نخواهد کرد. از خواستار مذاکرات صلح باطالبان بود. رئیس‌جمهوری سابق افغانستان همچنین کارکردنیروهای آمریکایی در افغانستان را به باد انتقاد گرفته و گفته بود که آمریکا، بریتانیا و گروه طالبان در مورد فروپاشی حکومتش در صورت خروج نیروهای خارجی از افغانستان از موضع متهم‌ساخت.

خاورمیانه

آرایش نظامی ترکیه علیه داعش

واشنگتن اما می‌گویند مجوز اقدامات نظامی بر ضد داعش را از کنگره دریافت کرده‌اند. موضع دولت ترکیه در قبال فعالیت‌های داعش نیز در ماه‌های گذشته همواره در هاله‌ای از ابهام قرار داشته و دولت آنکارا بارها متهم به حمایت ضمنی از داعش شده است. اتهامی که دولت ترکیه قویان‌آر کرده است. روزنامه نیویورک تایمز آمریکا دو هفته پیش با انتشار دو گزارش جنجالی از کمک ترکیه به گروه تروریستی داعش و مسامحه مقامات آنکارا نسبت به آنچه از سوی این روزنامه، فعالیت‌های نه‌چندان مخفی داعش در ترکیه و نیز مساله فروش نفت داعش از طریق خاک ترکیه نامیده بود، خبر داده بود. اردوغان پس از انتشار این گزارش‌ها به‌شدت نسبت به‌مطلب روزنامه نیویورک تایمز واکنش نشان داد و این روزنامه آمریکایی را به انتشار مطالب دروغ متهم‌ساخت.

صفحه یک

بواس ای تودی: انقلاب چترها در هنگ‌کنگ

حریت ۲۵: تانک ترکیه در مرز سوریه مستقر شدند

خبر کوتاه

پیروزی بیشم‌رگه‌های کرد در برابر داعش

نیروهای پیشمرگه کرد صبح دیروز در یک عملیات نظامی گسترده سه

روستا از توابع شهرستان داقوق واقع در جنوب کرکوک آزاد کردند. نیروهای پیشمرگه توانستند روستاهای الوحد، السعد و الخالد که از توابع شهرستان داقوق در جنوب کرکوک است را از دست گروه تروریستی داعش آزاد کنند. از سوی دیگر نیروهای مستقر در سنجار نیز اعلام کردند که پیشمرگه‌ها توانستند بخش‌های مرکزی منطقه رمزی ربهعه را از حضور داعشی‌ها پاکسازی کنند. ازسوی دیگر فرمانده کل نیروهای مسلح عراق اعلام کرد که ارتش عراق کنترل ۸۰ درصد استان دیالی را به دست گرفته و در این عملیات خسارت‌های زیادی به داعش وارد شده است. این مقام نظامی افزود: «تغییر آشکاری در استراتژی امنیتی عراق صورت گرفته و درگیری‌ها به سمت خوبی پیش می‌رود. نیروهای امنیتی در دیالی عملیات گسترده‌ای را ترتیب دادند و تروریست‌هایی که سعی داشتند به این منطقه نزدیک شوند را به هلاکت رسانند.»

دیدار مودی با اوپاما

ناندرنا مدی نخست‌وزیر هند در کاخ سفید با باراک اوپاما رئیس‌جمهوری آمریکا دیدار کرد. در این دیدار که در حاشیه حضور مودی در نشست سالانه مجمع عمومی ملل متحد صورت گرفت رئیس‌جمهوری آمریکا و نخست‌وزیر هند متعهد شدند تا به تعمیق و گسترش همکاری‌های استراتژیک میان دو کشور بپردازند و مدلی را برای همه جهان ایجاد کنند. در بیانیه مشترک دو رهبر آمده است که طرفین به دنبال همکاری مشترک نه‌تنها برای منفعت دو ملت بلکه برای تمام جهان هستند. رهبران هند و آمریکا همچنین اعلام کردند که «دهلی نو و واشنگتن قصد دارند تا در زمینه مقابله با تروریسم و امنیت و حمایت از قوانین مبنی‌بر احکام جهانی همکاری بیشتری داشته باشند که ازجمله آن می‌توان به مسئولیت‌پذیری چندجانبه و بیشتر اشاره کرد. اوپاما و مودی همچنین متعهد شدند تا با یکدیگر در زمینه مقابله با تهدید ناشی از تغییرات آب و هوا همکاری و باآلودگی زیست‌محیطی مقابله کنند.

مصر: اردوغان حامی تروریسم است

تنش در روابط مصر و ترکیه روزه‌روز افزایش می‌یابد و مقامات دو طرف اتهاماتی شدید را علیه یکدیگر می‌دهند. پس از دو سخنرانی متوالی رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهوری جدید ترکیه در نشست مجمع عمومی ملل متحد و نیز در افتتاحیه همایش جهانی اقتصاد علیه دولت مصر، وزارت خارجه مصر در بیانیه‌ای اظهارات اخیر اردوغان را علیه انقلاب ۳۰ ژوئن و دولت کنونی مصر محکوم کرد. در این بیانیه آمده است: اردوغان همچنان به دست برنمی‌دارد و به این مساله نیز راضی نشده و حتی از طریق حمایت از گروه‌های تروریستی برای ایجاد فتنه و آشوب در منطقه دست به اقدام می‌زند.